

Ἡ Ρωμανία-Ρωμηοσύνη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΤΑ ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

Β Η ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΚΑΙ Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΝΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ- ΤΟ «ΒΥΖΑΝΤΙΟ»⁶⁹.

Η Ρωμανία-Ρωμηοσύνη

«Με την Νέα Ρώμη (την Κωνσταντινούπολη) και την ανανέωση της Αυτοκρατορίας (330μ.Χ. κ. εξής), συντελείται και η υπέρβαση της πτωτικής κατατμήσεως του κόσμου, λόγω της αμαρτίας, σε «έθνη». Η υπέρβαση αυτή γίνεται με την υπερεθνική ένωση όλων των λαών, μέσα στην Ορθοδοξία, σε ένα οικουμενικό «έθνος», το «έθνος το άγιον» (Α΄ Πετρ. 2, 9), στο θεονόμο και αδελφοποιημένο «Γένος των Ρωμαίων», των ορθοδόξων πολιτών της Αυτοκρατορίας, με υπερφυλετικό χαρακτήρα (πρβλ. Γαλ. 3, 28 - Κολ. 3, 11).

Η απέραντη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μετασχηματίζεται σε μία πολυεθνική

Ορθόδοξη Αυτοκρατορία, την Ρωμανία-Ρωμηοσύνη, που σκοπό έχει, να φέρει την Βασιλεία του Θεού στην γη. Το οικουμενικό αυτό έθνος διαμορφώνεται, με την πάροδο του χρόνου, σε μία **χριστιανική κοινοπολιτεία**, στην οποία η Ορθοδοξία συνιστούσε την ιθαγένεια όλων των πολιτών»⁷⁰.

Οι ορθόδοξες Ενορίες καθώς και τα Μοναστήρια συνεχίζουν να λειτουργούν ως εργαστήρια θεώσεως των πιστών, όπως και κατά τους τρεις πρώτους αιώνες του Χριστιανισμού. Τώρα όμως η Ορθοδοξία διαμορφώνει και τον χαρακτήρα της Αυτοκρατορίας, η οποία έχει ως κέντρο τον Θεό και το Ιερό Ευαγγέλιο. Οι πολίτες της είναι άνθρωποι που αγαπούν προ πάντων τον Θεό και το νόμο Του γι' αυτό και μεγαλουργούν πνευματικά, ελκύοντας και πλήθος άλλων λαών στην Ορθοδοξία.

Όταν η ορθόδοξη πίστη αλλοιώθηκε, λόγω της εκκοσμικευμένης ζωής των ορθοδόξων, με κορυφαία οδυνηρή κατάληξη την συμφωνία -συλλειτουργία με Παπικούς στα 1452, τότε επήλθε και η πτώση της ορθόδοξης Αυτοκρατορίας της Ρωμανίας(1453). Η Ρωμηοσύνη όμως επέζησε ως «κράτος εν κράτει» μέσα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία με την εθναρχία και ηγέτη της τον Ορθόδοξη Πατριάρχη.

Απόσπασμα από το βιβλίο:«Τα ασκητικά της Ενορίας» (Ιερομονάχου Σάββα Αγιορείτου) που συν Θεώ θα εκδοθεί σύντομα

69 Βάζουμε τη λέξη «Βυζάντιο» σε εισαγωγικά διότι δεν αποδίδει την ιστορική πραγματικότητα. «Ο όρος «Βυζάντιο» είναι νεολογισμός. Τον χρησιμοποίησε για πρώτη φορά ο Ιερώνυμος Wolf (1516-80) στα 1562». Οι πολίτες της Ρωμανίας «Μόνο Ρωμαίους ονόμαζαν τους εαυτούς τους, η Αυτοκρατορία τους ήταν «Ρωμαϊκή» και η πρωτεύουσά τους η Νέα Ρώμη...» [Ιωάννης Καραγιαννόπουλος, *Το βυζαντινό Κράτος*, , Τέταρτη έκδοση - Εκδόσεις Βάνιας Θεσσαλονίκη, σελ 51] στο έργο του Θ. Δρίτσα: *Η παραχάραξη της ιστορίας. Οι Έλληνες του '21 ήταν οι συνεχιστές της Ρωμηοσύνης. Το λεγόμενο «βυζαντινό Κράτος» ποτέ δεν υπήρξε*, http://www.romanity.oodegr.com/21-politismikh_synexeia.html.

Είναι το γνωστό ψέμμα των Φράγκων ιστορικών, οι οποίοι αυθαίρετα τον 16ο αιώνα αποκάλεσαν «βυζαντινούς» τους κατοίκους της ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας για να αποκόψουν τους ορθόδοξους έλληνες- Ρωμηούς της Δύσης από το κέντρο της Ρωμηοσύνης, την Κωνσταντινούπολη και τους εν Χριστώ αδελφούς τους του ανατολικού Ρωμαϊκού (και ορθοδοξοποιημένου πλέον) κράτους. Απώτερος σκοπός τους ήταν να εμφανισθούν αυτοί (οι Φράγκοι δηλ.) ως συνεχιστές της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και του αυθεντικού χριστιανισμού, ενώ οι «Βυζαντινοί» (που τους αποκαλούσαν επίσης Γραικούς δηλ. σχισματικούς-

αιρετικούς), ως κατακτητές- επιδρομείς που έπρεπε να καταπολεμηθούν- εκδιωχθούν. Βλ. και Θ. Δρίτσα, *Η παραχάραξη της ιστορίας*, <http://www.romanity.oodegr.com>.

70Πρωτοπρ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνού, πρώην Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, *Η Αυτοκρατορία της Νέας Ρώμης και οι πολίτες της*, Εκκλησιαστικόν Περιοδικόν Σύγγραμμα Νέα Σιών, Έκδοσις Ιερού κοινού του Παναγίου Τάφου, <http://www.impantokratoros.gr/3CD2F57D.el.aspx>, <http://www.impantokratoros.gr/42AA8A66.el.aspx>, <http://www.impantokratoros.gr/8AABE5F5.el.aspx>

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=16040>